

ἔπρεπε ν' ἀφήσωσι κέντρον ἰσχυρὸν καὶ δίδαγμα ἀξιωματικὸν εἰς τὰς καρδίας τῶν παρεστώτων, ἵνα ἱκανοποιηθῇ ἡ συνείδησις καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ Κρέοντος αὐτοῦ!

«Ἡ φρόνησις, λέγει ὁ χαρὸς τῶν γερόντων, ἡ φρόνησις τέκνον μου, εἶναι τὸ πρῶτον τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας προσόν! Περὶ δὲ τοὺς Θεοὺς οὐδέποτε οὐδαμῶς πρέπει ν' ἀσεβῶμεν.» Ἐπίκειται τιμωρία πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ ἀμαρτάνοντος! Ὑπάρχει δικῆς ὀφθαλμοῦ, ὑπερασπιστῆς τῶν ἀληθῶν τοῦ ἀνθρώπου συμφερόντων, ὅστις ἐξεγείρει ἐν ἡμῖν τὴν μετάνοιαν, ὅπως ἐξαγίση τὴν καρδίαν ἐκ τῆς ἀμαρτίας!

«Πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
«πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δ' ἐς τὰ Θεῶν·
«μηδὲν ἀσεπτεῖν.»

Κωνσταντινούπολις Ἰούλιος 1885

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΕΧΑΓΙΑ

ΣΚΕΨΙΣ

Σὰ δένδρο ποῦ τὴν ἀνοίξει τὰ φύλλα του βλαστάνει
Μὰ τὸ χειμῶνα πέφτουνε, μαραίνονται, τὰ χάνει,
Ἔτσι καὶ ἡ ἐλπίδες μας οἱ μοσχαναθρεμμένες
Μεσ' ὁτὸ χειμῶνα τῆς ζωῆς πέφτουνε μαραμένες.

1885

Ψ

